

Sygn. akt V Ka 146/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 maja 2014r.

Sąd Okręgowy w Koszalinie V Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia: SO Marek Walentynowicz (spr.)

Sędziowie: SO Grzegorz Polewiak

SO Renata Rzepecka-Gawrysiak

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Dzierżyńska

przy udziale Prokuratora Prok. Okręg. w Koszalinie Katarzyny Słodzińskiej

po rozpoznaniu w dniu 05 maja 2014r. sprawy

T. J.

oskarżonego z art. 244 kk w zw. z art. 64 § 1 kk
na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Białogardzie

z dnia 14 stycznia 2014 roku sygn. akt II K 597/13

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a. obniża orzeczoną karę pozbawienia wolności do 6 (sześciu) miesięcy,

b. uchyla rozstrzygnięcie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności w punkcie II oraz uchyla punkt III,

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

3. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, oraz wymierza mu opłatę w kwocie 120 (sto dwadzieścia) złotych za obie instancje.

Sygn. akt V Ka 146/14

UZASADNIENIE

T. J. został oskarżony o to, że:

w dniu 28 marca 2013 roku na drodze pomiędzy miejscowościami P. - K. gm. K. woj. (...) prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki V. o nr rej. (...) czym nie stosował się do orzeczonego wobec niego wyrokiem Sądu Rejonowego w Białogardzie z dnia 19 października 2010 roku sygn. akt II K 325/10 zakazu prowadzenia wszelkiego rodzaju pojazdów mechanicznych na okres lat 4, przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Białogardzie z dnia 19 października 2010 roku sygn. akt II K 325/10 za czyny z art. 280 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk przy

zast. art.11 § 2 kk, z art. 279 § 1 kk, z art.178 a § 1 kk w zb. z art. 244 kk przy zast. art. 11 § 2 kk w wymiarze łącznym 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 05 czerwca 2011 roku do 31 lipca 2012 roku,

tj. o przestępstwo z art. 244 kk w zw. z art. 64 §1 kk.

Sąd Rejonowy w Białogardzie wyrokiem z dnia 14 stycznia 2014 roku w sprawie sygn. akt II K 597/13:

I. uznał oskarżonego T. J. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, wypełniającego dyspozycję art. 244 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 244 kk skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 §1 i 2 kk w zw. z art. 70 §1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby,

III. na podstawie art. 71 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył oskarżonemu karę grzywny w liczbie 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 10,00 zł,

IV. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania i wymierzył mu 230,00 zł opłaty.

Powyższy wyrok apelacją w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego zaskarżył prokurator zarzucając rażącą niewspółmierność orzeczonej wobec T. J. kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3, podczas, gdy stopień społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu, jego właściwości i warunki osobiste, w szczególności uprzednia karalność, względ na wychowawcze i zapobiegawcze cele kary, potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, przemawiają za wymierzeniem oskarżonemu kary w surowszym wymiarze, to jest bez warunkowego jej zawieszenia i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu T. J. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, uchylenie rozstrzygnięcia związanego z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności tj. orzeczenia o karze grzywny w wysokości 50 stawek dziennych przy przyjęciu wysokości stawki dziennej na 10 zł, nadto wniósł o obniżenie opłaty sądowej do kwoty 120 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna i to w stopniu oczywistym.

Trafny jest zarzut apelującego dotyczący rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego kary.

Sam sąd a quo wskazał w uzasadnieniu na wysoką szkodliwość społeczną czynu, zupełne lekceważenie i brak poszanowania porządku prawnego, a zwłaszcza wydanych wobec oskarżonego poprzednich wyroków. Oskarżony był już karany, działał w warunkach powrotu do przestępstwa. Ma więc rację apelujący, że sąd chociaż dostrzegł te poważne okoliczności negatywne dla oskarżonego, to nie nadał im właściwej wagi wymierzając karę. Sam fakt, że oskarżony przez 3 lata przestrzegał porządku prawnego nie jest podstawą pozytywnej prognozy skutkującej warunkowe zawieszenie wykonania kary. Oskarżony wykazał przeciż, że uprzednio wymierzona kara nie spełniła swoich celów w zakresie prewencji szczególnej, jak i wychowawczego oddziaływania na oskarżonego. Jeżeli zauważyć też sposób działania sprawcy, który zwalniając pojazd przesiadł się na miejsce pasażera, zjechał na lewy pas, a następnie powrócił na swój pas, stwarzając dodatkowe niebezpieczeństwo w ruchu drogowym, jak również jego przeszłość kryminalną, w żadnym wypadku nie można przyjąć, że oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa. Prawidłowe ustalenia sądu a quo dotyczące kary, uwzględniające przesłanki z art. 53 kk, jednoznacznie prowadzą do wniosku, że słuszną karą wobec oskarżonego jest bezwzględna kara pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy. Jest to kara uwzględniająca wysoki stopień szkodliwości społecznej czynu, spełniająca cele prewencji ogólnej i szczególnej, jak również nie przekracza stopnia zawinienia sprawcy.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 2 kpk zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że obniżył orzeczoną karę pozbawienia wolności do 6 miesięcy, uchylił rozstrzygnięcie o warunkowym zawieszeniu wykonania

kary pozbawienia wolności w punkcie II oraz uchylił punkt III, a w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

O kosztach sądowych orzekł na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 634 kpk, a opłatę wymierzył na podstawie art. 1, art. 2.1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych wraz z późn. zm.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.